

Ποιος είναι «ο «καλός χριστιανός»;

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Η αντίληψη πολλών ανθρώπων για το ποιός είναι ο «καλός χριστιανός», αντιτίθεται με την άποψη του Ευαγγελίου και των Αγίων Πατέρων και Μητέρων, δηλαδή της Εκκλησίας. Αν «ο καλός χριστιανός» είναι αυτός που εφαρμόζει τις Δέκα Εντολές ή, έστω, ένα ηθικό κατάλογο του τι πρέπει ν' αποφεύγει και τι να πράττει, είναι ξεκάθαρο ότι η Εκκλησία έχει άλλη αντίληψη.

Ο χριστιανός είναι στον κόσμο όχι για τον εαυτό του αλλά για τους άλλους. Με την όλη ζωή του καλείται να «γνωρίζει τον Χριστό στον κόσμο και να φέρνει τον κόσμο στο Χριστό»[\[1\]](#). Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αναλύοντας το θέμα αυτό λέει πως «ουδέν ψυχρότερον χριστιανού, ετέρους μη σώζοντος»[\[2\]](#), δηλαδή δεν υπάρχει πιο ψυχρό πράγμα από το χριστιανό που δεν ενδιαφέρεται για τους άλλους. Και το ενδιαφέρον συνίσταται στο να δώσουμε στον πλησίον αυτά που χρειάζεται κι όχι αυτά που εμείς νομίζουμε ότι θα τον ωφελήσουν. Λέει χαρακτηριστικά: «Δύναται έκαστος τον πλησίον ωφελείν, εάν θέλη τα παρ' αυτού πληρούν»[\[3\]](#). Καταλήγει στο να επισημάνει ότι οι μωρές παρθένες (κατά την

παραβολή του Ευαγγελίου) ήταν κόσμιες, αγνές και με σωφροσύνη, αλλά δεν ήταν χρήσιμες σε κανένα. Όπως και άλλος που δεν επόρνευσε ούτε καταπάτησε τους όρκους του ούτε έκανε καμιά άλλη αμαρτία, αλλά καταδικάστηκε και απορρίφθηκε από το Χριστό γιατί «ετέρω μη γέγονε χρήσιμος»^[4], επειδή δεν φάνηκε χρήσιμος στον άλλο, δεν συμπαραστάθηκε στο διπλανό του.

Εάν η πρώτη και μεγάλη εντολή της αγάπης προς το Θεό και, κατ' επέκταση, στον πλησίον είναι η βάση όλων των άλλων εντολών του Χριστού, κατανοούμε γιατί χωρίς αυτήν χριστιανός δεν υπάρχει. Βέβαια, η ουσία βρίσκεται στο να βαδίζουμε την Οδό του Κυρίου, να ξέρουμε το λόγο ύπαρξής μας κι όχι στο τέρμα. Δεν είναι, δηλαδή, η αγάπη ως «καύσις καρδίας υπέρ πάσαν τηνκτίσιν» (Αγ. Ισαάκ ο Σύρος) μια πράξη που θα μπορούμε να πούμε την κάναμε ή όχι. Είναι όμως απαραίτητο να αντιληφθούμε ότι ο «καλός χριστιανός» δεν είναι ο ηθικός, ο πιστός τηρητής του «Νόμου του Θεού», ο θρησκευόμενος, αλλά αυτός που θέλει και το παλεύει να γίνει όπως ο Χριστός, χρήσιμος στους ανθρώπους.

Ας μην εκληφθεί ότι παραθεωρείται η δυναμική της άσκησης, της νηστείας, της εγκράτειας. Όπως και αυτή των Μυστηρίων, της προσευχής, της μελέτης. Γιατί χωρίς αυτά μπορεί μεν να αγαπήσει ο καθένας κατά τη δύναμή του, όχι όμως όπως ο Χριστός. Ο Χριστός, με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, κάνει το χριστιανό ν' αγκαλιάζει τον κάθε άνθρωπο, ό,τι και να είναι, όπως και να ζει, χωρίς διακρίσεις. Μπορεί να του δώσει την ευρυχωρία της καρδιάς που κάνει τον άλλο να τη νιώθει κοντά του και να μπορεί να ζει.

Τελικά, αν οι γύρω μας δεν αισθάνονται με τη δική μας παρουσία, τα δικά μας έργα και λόγια, όπως και τη σιωπή μας ακόμη, την παρουσία του ζώντος Θεού, πώς μπορούμε να ονομαζόμαστε «καλοί χριστιανοί»; Κι αν δεν είμαστε όπως μας θέλει ο Χριστός και η Εκκλησία Του, είναι παράξενο αν δεν έχουμε χαρά και πληρότητα, αν βιώνουμε τη θλίψη και τον πόνο, τη μιζέρια και την απογοήτευση;

[1] Κατηχήσεις Αγ. Κυρίλλου Ιεροσολύμων, Εκδ. Ετοιμασία, Ι.Μ. Τιμ. Προδρ. Καρέας, 1991 Σχόλια 7, σελ.503

[2] Ο.π.

[3] Ο.π.

[4] Ο.π.

<https://bit.ly/3hVWkxW>